

Lag om ändring i lagen (1994:1709) om EG:s förordningar om den gemensamma fiskeripolitiken;

utfärdad den 22 juni 2016.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs i fråga om lagen (1994:1709) om EG:s förordningar om den gemensamma fiskeripolitiken

dels att rubriken till lagen samt 1–8 och 10–12 §§ ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas sex nya paragrafer, 10 a–10 f §§, och närmast före 10 a § en ny rubrik av följande lydelse.

Lag om EU:s förordningar om den gemensamma fiskeripolitiken

1 §² I denna lag ges bestämmelser som behövs för att EU:s gemensamma fiskeripolitik ska kunna genomföras i Sverige.

Med EU:s förordningar om den gemensamma fiskeripolitiken avses i denna lag EU:s förordningar om

1. åtgärder för bevarande och förvaltning av fiskresurserna,
2. stöd för åtgärder inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken och den integrerade havspolitikerna, och
3. marknadsreglering av fiskeri- och vattenbruksprodukter.

Denna lag tillämpas inte i fråga om sådana bestämmelser i EU:s förordningar om den gemensamma fiskeripolitiken som helt faller inom tillämpningsområdet för livsmedelslagen (2006:804).

2 §³ Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får i fråga om EU:s förordningar om den gemensamma fiskeripolitiken meddela föreskrifter som får finnas som komplettering till förordningarna eller som behövs för verkställigheten av förordningarna.

Första stycket gäller inte föreskrifter om frågor som avses i fiskelagen (1993:787).

3 §⁴ Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får, i fråga om annan verksamhet än fiske, meddela föreskrifter om att en näringsidkare som befattar sig med fiskeri- och vattenbruksprodukter som omfattas av EU:s förordningar om den gemensamma fiskeripolitiken ska lämna uppgifter om

¹ Prop. 2015/16:118, bet. 2015/16:MJU17, rskr. 2015/16:297.

² Senaste lydelse 2006:824.

³ Senaste lydelse 1995:1389.

⁴ Senaste lydelse 1995:1389.

1. fiskefartyg, fiskeredskap, fiskemetod, fångst, tid och plats för fångsten, omlastning, landning, inköp, försäljning, import och export, och
2. andra förhållanden av betydelse för tillämpningen av förordningarna.

4 §⁵ Tillsyn och annan kontroll av efterlevnaden av andra regler i EU:s förordningar om den gemensamma fiskeripolitiken än bestämmelser om fisket och av föreskrifter meddelade med stöd av denna lag utövas av den eller de myndigheter som regeringen bestämmer.

Regeringen får meddela föreskrifter om att en tillsynsmyndighet får överlåta åt någon annan myndighet att utöva viss tillsyn.

Om tillsynen överläts ska det som sägs om tillsynsmyndigheten i lagen gälla även den myndighet som tillsynen överläts till.

5 § En tillsynsmyndighet får meddela de förelägganden och förbud som behövs för att reglerna i EU:s förordningar om den gemensamma fiskeripolitiken och föreskrifter meddelade med stöd av lagen ska följas.

Tillsynsmyndigheten får förena beslut om föreläggande eller förbud med vite.

6 § För tillsyn enligt denna lag har tillsynsmyndigheten rätt att få tillträde till fartyg, fordon, områden, anläggningar, byggnader, lokaler och andra utrymmen där fiskeri- och vattenbruksprodukter hanteras. Tillsynsmyndigheten får göra de undersökningar och ta de prover som behövs för tillsynen utan att ersättning lämnas.

Tillsynsmyndigheten har rätt att på begäran få de upplysningar och handlingar som behövs för tillsynen. Den som är föremål för tillsyn ska tillhandahålla den hjälp som behövs för tillsynen.

Polismyndigheten ska på begäran lämna den hjälp som behövs vid tillsynen.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om avgifter för tillsynen enligt denna lag.

7 § Bestämmelserna i 6 § första och andra styckena gäller också för Europeiska kommissionen, Europeiska revisionsrätten och för inspektörer som utsetts av dessa institutioner.

8 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om att den som tar emot stöd eller betalar avgifter enligt EU:s förordningar om den gemensamma fiskeripolitiken ska föra anteckningar om mottaget stöd och betalda avgifter och att dessa anteckningar ska bevaras under viss tid.

10 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om att ränta ska betalas på belopp enligt EU:s förordningar om den gemensamma fiskeripolitiken, om

1. beloppet betalas efter förfallodagen,

2. mottagaren inte är berättigad till beloppet och detta ska betalas tillbaka.

10 a § Regeringen får meddela föreskrifter om att den som överträtt bestämmelser om uppgiftsskyldighet eller märkningskrav i EU:s förordningar om den gemensamma fiskeripolitiken eller föreskrifter meddelade med stöd av 2 och 3 §§ ska betala en sanktionsavgift.

Avgiftens storlek ska framgå av regeringens föreskrifter. Avgiften ska uppgå till minst 1 000 kronor och högst 50 000 kronor. När regeringen meddelar föreskrifter om avgiftens storlek ska hänsyn tas till hur allvarlig överträdelsen är och till betydelsen av den bestämmelse som överträdelsen avser.

Sanktionsavgiften ska tillfalla staten.

10 b § Sanktionsavgift ska tas ut även om överträdelsen inte har skett uppsåtligen eller av oaktsamhet.

Sanktionsavgift ska dock inte tas ut om det är oskäligt. Vid prövningen av denna fråga ska det särskilt beaktas

1. om överträdelsen har berott på sjukdom som medfört att den avgiftsskyldige inte förmått att på egen hand göra det som han eller hon varit skyldig att göra och inte heller förmått att uppdra åt någon annan att göra det,

2. om överträdelsen annars berott på en omständighet som den avgiftsskyldige varken kunnat förutse eller borde ha förutsett och inte heller kunnat påverka,

3. vad den avgiftsskyldige gjort för att undvika att en överträdelse skulle inträffa, eller

4. om det är fråga om en enstaka överträdelse som saknar betydelse i kontrollhänseende eller är obetydlig med hänsyn till syftet med den bestämmelse som har överträtts.

10 c § Den myndighet som regeringen bestämmer beslutar om sanktionsavgift.

Innan sanktionsavgift beslutas ska den som anspråket riktas mot ha fått tillfälle att yttra sig. Om denne inte har fått tillfälle att yttra sig inom två år från det att överträdelsen skedde får någon sanktionsavgift inte beslutas.

10 d § Om ett vite har dömts ut får inte sanktionsavgift beslutas för samma gärning.

10 e § Ett beslut om sanktionsavgift får verkställas enligt utsökningsbalken när det har fått laga kraft.

10 f § Sanktionsavgiften faller bort om beslutet inte har verkställts inom fem år från det att beslutet fått laga kraft.

11 §⁶ Till böter eller fängelse i högst ett år döms den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet bryter mot EU:s förordningar om den gemensamma fiskeripolitiken eller föreskrifter meddelade med stöd av denna lag i fråga om kvalitetsnormer och andra bestämmelser för handeln med fiskeri- och vattenbruksprodukter.

⁶ Senaste lydelse 2003:252.

Till ansvar enligt första stycket ska det inte dömas om gärningen kan leda till sanktionsavgift enligt föreskrifter som meddelats med stöd av 10 a §.

12 §⁷ Om ett vite har dömts ut får det inte dömas till ansvar enligt denna lag för samma gärning.

Till ansvar enligt denna lag ska det inte heller dömas om gärningen är ringa eller belagd med straff enligt brottsbalken, lagen (2000:1254) om straff för smuggling eller fiskelagen (1993:787).

1. Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2016.
2. Äldre bestämmelser gäller i fråga om överträdelser som har skett före ikrafträdandet.

På regeringens vägnar

SVEN-ERIK BUCHT

Maria Wetterling
(Näringsdepartementet)